

Ve spisech není podkladu pro úsudek, že v krámě, který žal. úřad označuje za součást technického zařízení závodu, je nějaké zařízení zakládající pojistnou povinnost podniku jako takového, a o této skutečnosti není mezi stranami sporu. Je proto závěr žal. úřadu, že procházení krámem kvalifikuje kancelářské úředníky za úředníky závodové, důsledkem mylného právního názoru a nař. rozhodnutí, pokud je opřeno o tento důvod, je nezákonné.

Kdyby kancelářští úředníci u výkonu svého povolání procházeli průjezdem, jímž projíždí nákladní auto, jehož používání bylo také důvodem pro založení pojistné povinnosti podniku, stačila by tato skutečnost pro závěr, že tím přicházejí do styku s technickým zařízením podniku a že proto jsou úředníky závodovými. Skutečnost, že procházejí i chodbou, která je vlastně skladištěm, by ovšem podle toho, co bylo shora řečeno, taktéž nemohla přijíti v úvahu.

Skutkový předpoklad, že kancelářští úředníci musí procházeti na cestě do závodu průjezdem, není podle spisů zjištěn a odporuje zčásti i předcházejícímu zjištění nař. rozhodnutí, podle něhož tito úředníci procházejí krámem. Živnostenský inspektorát podle zprávy z 3. září 1934 zjistil, že úředníci po celý den až do 6. hodiny večer procházejí krámem, který má východ na Havlíčkovu náměstí, a že toliko po 6., resp. po 1/2 7. hodině večerní chodí průjezdem, což však je již v době, kdy se v dílnách a na dvoře nepracuje a auto již neprojíždí. Nemá tudíž moment uvedený v nař. rozhodnutí, že kancelářští úředníci musí na cestě do závodu procházeti průjezdem, opory ve spisech, naopak je s jejich obsahem v rozporu. Je tedy nař. rozhodnutí po této stránce podstatně vadné.

Č. 13.038.

Bytová péče. — Vyvlastnění. — Řízení správní:
I. I když komisionální jednání za účelem vyvlastnění pozemku podle zákona o stavebním ruchu bylo již zahájeno a jeden znalec podal již dobrozdání, může úřad připustiti dalšího znalce. — **II.** Chce-li úřad opřít své rozhodnutí o dobrozdání znalce, jehož podjatost strana vytýká, musí se vypořádati s těmito námitkami podjatosti. — **III.** Úřad, určuje náhradu za vyvlastněný pozemek podle zákona o stavebním ruchu, musí se vypořádati s otázkou, zda zvláštní vhodnost pozemku k zastavění, konstatovanou znalcem, lze považovati za hodnotu, které vyvlastněný pozemek nabude provedením zamýšlené stavby.

(Nález z 3. listopadu 1937 č. 80/35-4.)

V ě c: Robert St. v Horní Vltavici proti rozh. zem. úřadu v Praze z 29. října 1934 o náhradě za pozemek vyvlastněný podle zákona o stavebním ruchu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Okr. úřad v Prachaticích výměrem ze 14. prosince 1933 vyvlastnil podle § 5 zákona č. 45/1930 Sb. pro st-le k jeho žádosti

z pozemku č. kat. 129 v Horní Vltavici, náležejícího Marii M. tamtéž, část ve výměře 700 m² za 15 Kč za 1 m² na stavbu obytného domku s provozovnou drobného živnostníka.

K odvolání, v němž st-l brojil pouze proti výši stanovené náhrady, kterou uznával jen částkou 5 Kč za 1 m², snížil žal. úřad nař. rozhodnutím tuto náhradu na 10 Kč za 1 m² s odůvodněním, že při dodatečném místním ohledání stanovili soudní hospodářští znalci St. a R. cenu 1 m² vyvlastněného pozemku jakožto pozemku zemědělského (louky) částkou 10 Kč s tím, že v místě je nedostatek luk a že proto cena jejich je vyšší než ostatních zemědělských pozemků.

Jednaje o stížnosti do rozhodnutí toho podané, vycházel soud z těchto úvah:

Stížnost vytýká nejprve jako vadu řízení, že během odvolacího řízení byl ke komisionálnímu jednání z 22. června 1934 připuštěn jako znalec Jan R. z Horní Vltavice přes to, že komisi byl pozván jen znalec Eduard St. a tento již svůj posudek podal, a přes to, že st-l tohoto znalce protokolárně odmítl, poněvadž je s vlastníci požadovaného pozemku úzce spřátelen a jako rolník v obci podjat.

V tom, že znalec R. byl k podání posudku připuštěn přes to, že nebyl ke komisi předem pozván a že přizvaný znalec St. již svůj posudek podal, soud nějakou vadu řízení neshledal, neboť není předpisu, který by tomuto postupu bránil a st-l se také žádného takového předpisu nedovolává. Podle § 63 správ. řádu č. 8/1928 Sb. určuje úřad počet a osoby znalců, přihlížející při tom k návrhům stran a povaze věci. Předpis ten nebrání úřadu, aby nerozhodl o přibrání dalšího znalce, i když komisionální jednání bylo již zahájeno a jeden znalec již své dobrozdání podal.

Pokud jde o vytýkanou podjatost znalce R., je ze spisů patrné, že st-l se již při komisi z 22. června 1934 proti připuštění tohoto znalce ohradil a důvody tohoto svého ohrazení uvedl; učinil tak dříve, než tento znalec byl připuštěn. Úřad ohrazení st-lovo zamítl a znalce R. k podání dobrozdání připustil s odůvodněním, že je zapsán do seznamu soudních znalců. Odůvodnění to shledal soud nedostatečným, neboť důvody vyloučení znalce uvedené v § 62 odst. 3, resp. § 11 správ. řádu vztahují se na znalce vůbec, tedy i na znalce do seznamu soudních znalců zapsané. Ježto pak okolnosti st-lem uplatněné, kdyby byly pravdivé, by mohly za okolností zakládati podjatost slyšeného znalce, byl úřad povinen — chtěl-li své rozhodnutí opřít o dobrozdání znalce R. — se st-lovou námitkou podjatosti se vypořádati. Poněvadž tak neučinil, zůstalo rozhodnutí jeho v tomto směru neúplné, což je podstatnou vadou řízení.

Další podstatnou vadu shledal soud i v tom, že žal. úřad v nař. rozhodnutí vychází z předpokladu, jako by znalec St. byl cenu požadovaného pozemku jako pozemku zemědělského odhadl částkou 10 Kč za 1 m². Než podle protokolu z 22. června 1934 prohlásil tento znalec, že odhaduje 1 ha sporného pozemku na 8.833.92 Kč, připustil ovšem, že kupní cena pozemku toho jako l o u k y — vzhledem k tomu, že v obci je málo luk, — činí 10.000 Kč za 1 ha. Ježto však 1 ha má 10.000 m², vyplynula by z toho cena 1 m² uvedeného pozemku per 0.8,

resp. 1 Kč, kdežto znalec tento uvedl částku 1.75 Kč jako cenu 1 m². K odhadu 1 m² na 10 Kč dospěl tento znalec, uváživ »polohu parcely bezprostředně při silnici a uprostřed místa«, jen pro případ, že požadovaná parcela měla by býti využita jako pozemek stavební. Žal. úřad neměl tedy pro svůj předpoklad, že jmenovaný znalec odhadl cenu požadovaného pozemku »jako pozemku zemědělského« na 10 Kč za 1 m², ve spisech správních opory. Smysl posudku znalce je zřejmé ten, že jde sice o pozemek zemědělský, který však vzhledem k tomu, že se pro svou polohu zvláště dobře hodí k zastavění, má nejméně cenu 10 Kč za 1 m², má-li ho býti použito jako staveniště.

Zdali může žal. úřad tento odhad položit za základ svého rozhodnutí, závisí ovšem na posouzení právní otázky, zda zvláštní vhodnost pozemku k zastavění znalce konstatovanou lze považovati za »hodnotu, které pozemek vyvlastněný nabude provedením zamýšlené stavby«, k níž podle § 6 odst. 2 i. f. zákona č. 45/1930 Sb. při určení náhrady nemá býti hleděno. I s touto otázkou musí se žal. úřad, určuje náhradu za vyvlastněný pozemek, vypořádati, a nemůže se přes ni přenést tím, že znalecký posudek v rozporu s jeho zněním vykládá tak, jako by znalec byl pozemek ocenil prostě jako pozemek zemědělský.

Z uvedených důvodů bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zákona o nss č. 164/1937 Sb.

Č. 13.039.

Stavební právo: Podle praž. staveb. řádu nezakládá obligační poměr, který se vztahuje k parcelovanému pozemku, pro oprávněného právní postavení strany v parcelačním řízení.

(Nález z 3. listopadu 1937 č. 3946/35-4.)

V ě c: František P. v Kozolupech (adv. Dr. Leopold Langer z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Praze ze 7. května 1935 o legitimaci ke stížnosti v parcelačním řízení.

V ý r o k: Stížnost se zamítá.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím potvrdil žal. úřad rozhodnutí stavebního sboru hlav. města Prahy, jímž pro nedostatek legitimace bylo odmítnuto odvolání dnešního st-le z povolení přeparcelace pozemků č. k. 362, 364, 369/1 a 370/1 ve Vysočanech, udělené obci pražské usnesením její městské rady z 21. dubna 1933.

Na sporu je tedy otázka legitimace k oprávněnému prostředku v řízení parcelačním.

Otázku tu lze posuzovati jen podle ustanovení pražského staveb. řádu, zejména podle §§ 8—10 tohoto zákona. Na tom nic nezměnil ani správ. řád č. 8/1928 Sb., jehož předpisy o »stranách« (§§ 14 a násl.) nestanoví, kdo má v tom či onom řízení správním postavení strany. Než předpisů správního řádu nelze vůbec použiti na řízení ve věcech stavebních, prováděné obcí se zvláštním statutem v samostatné působnosti, jak nss již v nálezu Boh. A 10.086/32 blíže dovodil.